

Halina Reijn

Ik ben nog geen monnik

Prinsesje Nooitgenoeg herself, actrice Halina Reijn, besloot twee jaar geleden dat het anders moest. Minder werk, meer rust. Maar met de hoofdrol in de film 'Nadine', en duizend andere dingen, heeft ze 'meer gewerkt dan ooit'. Met AvantGarde praat ze over de rest: dus over liefde, hormonen en haar eerste zelfbetaalde eigen huis.

TEKST RACHEDA KOOIJMAN STYLING BASTIAAN VAN SCHAIK FOTOGRAFIE ALLARD HONIGH

De tijd dat ze haar geluk en identiteit ophing aan prestigieuze rollen was voorbij. Varen op eigen koers én kracht, dat moest het gaan worden. Halina Reijn (31) keerde twee jaar geleden met een missie terug uit Amerika: haar werk moest en zou minder belangrijk worden. In haar koffer zaten twee ambitieuze plannen: het manuscript voor haar boek *Prinsesje Nooitgenoeg* en het filmscript *Mara*. Daar kon ze mee aan de slag. Het boek werd gepubliceerd en ook het filmscript lijkt levensvatbaar: er zijn genoeg geïnteresseerden. Het nieuwe leven dat in Amerika begon lijkt Halina aardig vast te houden. Ze doet wat ze wil en blijft bij zichzelf. Maar of dat werk nou ook echt minder belangrijk is geworden?

HET LIJKT EROP DAT JE KEIHard WERKT – ER GAAT GEEN WEEK VOORBIJ OF JE DUKT WEL ERGENS OP IN DE MEDIA.

"Ik was van plan om me na Amerika volledig te concentreren op de verfilming van mijn boek en van het script dat ik in Los Angeles heb geschreven. Maar ja, toen ik goed en wel weer in Nederland was, werd ik gevraagd voor *Zwartboek*. Voor Toneelgroep Amsterdam mocht ik in *Het temmen van de feeks* en *Hedda Gabler* spelen. Regisseur Tamar van den Dop wilde me in haar speelfilm *Blind* hebben en dan waren daar ook nog eens de televisieserie *De prins en het meisje* en *Nadine*, de speelfilm van Erik de Bruyn. Allemaal projecten die ik niet wilde missen met als gevolg dat ik sinds mijn terugkeer uit Amerika meer heb gewerkt dan ooit."

EN HET FILMSCRIPT IS IN DE LA BLIJVEN LIGGEN.

"Inderdaad. Ik kan niet overdag een heftig stuk repeteren en 's avonds schrijven. Na een drukke werkdag moet ik 's avonds tv kijken of compleet niets doen. Een idee komt namelijk zelden voort uit banale alledaagse gedachten over mijn eigen leven, maar moet bij mij ontstaan vanuit totale niksigheid. Daarom lukte het in Amerika ook zo goed: ik had daar niets of niemand en was volledig los van mijn normale bestaan."

HEEFT ANTWERPEN, WAAR JE VRIEND ROY WOONT, DATZELFDE EFFECT?

"Ik ken er inmiddels flink wat mensen, dus Antwerpen begint bijna hetzelfde te voelen als Amsterdam. Maar omdat ik komend seizoen maar één toneelstuk in het vooruitzicht heb en nu vooral projecten aan het afronden ben, weet ik gelukkig wat rust te vinden."

TIJD VOOR NIEUWE DINGEN.

"Zeg dat wel! Na drie jaar zoeken heb ik eergisteren een huis

gekocht in Amsterdam! Ik kon die beslissing nooit nemen. Dat het nu wel is gelukt betekent dat er rust is. Het was ook hard nodig, want ik woon nu in een huurhuis. Heel goedkoop, klein en te verwaarloosd om er nog iets van te kunnen maken. Op het moment dat ik er binnenkom, wil ik meteen weer weg, naar een café of een vriendin."

WAS EEN HUIS KOPEN ZO ENG ALS JE VREESDE?

"Ik word af en toe lichtelijk in paniek wakker. Mijn vaste lasten waren namelijk altijd te verwaarlozen. Dat is straks voorgoed verleden tijd; ik kan niet meer als een kip zonder kop allemaal gekke dingen doen. Maar het voelt goed om iets nuttigs met mijn geld te doen. Ik doe er nu namelijk niets bijzonders mee, behalve dat ik het uitgeef aan kleren en zo. Nu ga ik het heel veilig en volwassen aanpakken. Dus ik neem ook een spaarhypotheek en geen totaal-aflossingsvrij-gebeuren – wat ik natuurlijk wel heel aantrekkelijk vind, want dat kost bijna niets per maand – maar dan bouw ik niets op."

DIT IS ER WAT ER MET JE GEBEURT ZODRA JE IN DE DERTIG BENT...

"Valt wel mee. Ik heb het niet gekocht omdat ik 31 ben en het nú zou moeten, of omdat mensen van mijn leeftijd nou eenmaal huizen horen te kopen. Trouwens, mijn vrienden kopen ook niet allemaal een huis. En al was het zo, dan heb ik er schijt aan. Iedereen moet zijn eigen pad bewandelen. Ik geloof in autonomie."

IN JE EENTJE EEN HUIS KOPEN TERWIJL JE ALTWEDE JAAR EEN RELATIE HEBT, EN HIJ OOK NOG EENS IN ANTWERPEN WOONT, KLINKT INDERDAAD BEST AUTONOOM.

"Ik moest gewoon een eigen plekje hebben in Amsterdam. Ook al ga ik een jaar bij Roy in Antwerpen wonen, dan nog wil ik in Amsterdam een thuis hebben. Ik moet hier veel zijn namelijk, vanwege mijn werk. Ik loop echt niet van hem weg nu. In onze relatie hebben we nu eenmaal te maken met een topografisch bezwaar, want als hij in Amsterdam zou hebben gewoond, hadden we waarschijnlijk samen een huis gekocht. Maar zo is het nou eenmaal niet."

IK BESPEUR GEEN GREINTJE NESTDRANG.

"Als ik nu aan kinderen denk, wil ik ze wel. Bovendien heeft mijn grote zus een dochter gekregen en dat vind ik geweldig. Ik vraag me soms af hoe zou het zou zijn als het mijn kindje was, maar mijn hormonen doen nog helemaal niets. Soms kan ik me ook wel voorstellen dat ik ze nooit neem, want ik voel geen noodzaak. Sommige vriendinnen van mij denken: als ik geen kinderen krijg,

heeft mijn leven geen zin, of: als ik geen kinderen krijg, sterf ik anoniem. Daar kan ik me echt helemaal niets bij voorstellen."

JE PERSONAGE NADINE IN DE GELIJKNAMIGE FILM DUIDELIJK WEL. ZIJ HEEFT ZÓ'N GROTE KINDERWENS DAT ZE EEN KIND STEELT.

"Dat kan ik me wel heel goed voorstellen. Dat je eerst carrière maakt, ineens veertig bent en denkt: het is me nog niet gelukt om een kind te krijgen. En vervolgens in paniek raakt. Kinderen zijn een keuze geworden, die in een carrière en druk sociaal leven moeten passen, en bij alle andere dingen die we doen. Er zijn zoveel vrouwen die hier mee worstelen! Daarom is het belangrijk dat er films over worden gemaakt. Er rust een taboe op. Ik merk ook onder vriendinnen dat het onderwerp snel van tafel wordt geveegd. Ze zijn allemaal heel erg carrière aan het maken en willen zogenaamd niet met kinderen bezig zijn. Maar in feite schuiven ze de beslissing voor zich uit. Het is typisch voor deze tijd waarin je ongelooflijk veel ruimte voor je eigen groei hebt."

PAST HET BIJ JOU, DAT 'DOORGESLAGEN' INDIVIDUALISME?

"Ik pas daar heel erg in, maar heb ook dagen dat ik me heel erg alleen voel. Dat neem ik voor lief, want ik wil uiteindelijk wel bereiken dat ik mezelf zó goed leer kennen dat ik in harmonie ben met mezelf. Dat ik onafhankelijk ben. Ik geloof dat je dan namelijk in staat bent om veel meer te geven."

GAAT DAT LUKKEN IN DIT LEVEN: HELEMAAL BIJ JEZELF ZIJN?

"Nee, want het lukt je alleen als je voortdurend mediteert. Het lukt me wel in het klein. Als ik bijvoorbeeld op een dag goed en slecht nieuws krijg, zorg ik dat ik me door beide niet laat beïnvloeden. Dat ik bij mezelf blij. Vroeger hing mijn geluk af van wat ik allemaal meemaakte. Dan dacht ik: ik mag veel mooie rollen spelen, heb een leuk vriendje en ik doe leuke dingen, dus ik ben gelukkig. Zo werkt het dus niet."

WANT ALS JE VRIEND HET DAN UITMAAKT, GAAT HET MIS.

"Als je je identiteit aan die vriend hebt opgehangen, dan beland je mooi in een depressie. Dat gebeurde in mijn relatie met Fedja (van Huët - red.). Wij hadden elkaar echt een identiteit gegeven - ik ontleende eigenschappen aan hem die ik zelf miste. We waren vergroeid als twee boompjes, als Adam en Eva. Probeer dan maar eens los van elkaar te komen. Daar zijn echt jaren overheen gegaan."

WAAROM DUURDE DAT ZO LANG?

"Wij hadden altijd oordelen over elkaars nieuwe partners en als ik bijvoorbeeld viel, dan wilde ik naar hem toe en niet naar mijn vriend. Het was niet dat ik hem weer als vriend wilde, maar ik wilde gewoon dat hij er altijd was. Ik kon hem niet loslaten. Logisch ook, want we waren jong en hadden zó'n intense relatie."

HOE WAS HET OM VOOR 'DE PRINS EN HET MEISJE' WEER ZO INTENSIEF MET JE EX FEDJA TE WERKEN?

"Wij hadden nog nooit samen gespeeld en het ging zo ontzettend leuk. Er was een enorme chemie. Hij hoeft maar op een bepaalde manier te kijken en ik weet al wat hij bedoelt en dat helpt bij het spelen. Bovendien is het altijd leuk als je naar de set gaat en je weet dat er een vriend van je is, net als bij *Zwartboek* met Carice. Dat is gezellig."

HET WORDT VAST EEN HEEL LEVENSECHTE FILM.

"Ik denk wel dat het door die chemie bijzonder is geworden inderdaad. De film is sowieso interessant vanwege de complexe personages van Mabel en Friso. Ze zijn allebei een beetje raar, maar het zijn wel veel leukere mensen dan iedereen denkt. Zij wordt gezien als fout en hij als een nerd terwijl het allebei super-intelligente mensen zijn met keiharde, cynische humor."

DUS JE BENT WEL ENTHOUSIAST OVER DE SCHOONDOCHTER

VAN BEATRIX?

"Ik heb veel respect voor Mabel gekregen. Het is zo'n ambitieuze idealist! Niet op geitenwollen sokken, maar op een pragmatische, zakelijke manier. Ze weet ook heel goed met haar seksualiteit te spelen. Je ziet in interviews heel duidelijk dat ze koketteert met haar meisjesachtigheid. Ze is een moderne feministe en ik vind haar echt een uithangbord voor onze generatie."

PRO-MABEL DUS. BEN JE OOK VOOR HET KONINGSHUIS?

"Ik heb er een dubbel gevoel bij. Aan de ene kant is het goed om in een land waar zo weinig tradities zijn nog iets als een koningshuis te hebben. Aan de andere kant vind ik het te duur. Al dat geld kunnen we beter aan een arm land geven. Bovendien gun ik helemaal niemand het lijden dat leden van het koningshuis moeten ondergaan. Ik heb bijvoorbeeld Maxima ooit ontmoet toen ze een inburgeringscursus deed en daarna bij *Zwartboek*. De eerste keer was ze helemaal geen prinses, maar gewoon een gaaf wijf. Nu is ze getemd."

JE DACHT: ZIJ LIEVER DAN IK.

"Ik was als kind al heel erg op mezelf en dat ben ik nog steeds. Bij mannen loop ik er vaak tegenaan dat ze daar moeite mee hebben. De grootste pijn die ze me kunnen aandoen, is daar iets over te zeggen. Dat voelt alsof ze mijn vleugels willen afknippen. Terwijl ik alleen maar denk: laat me gaan en wees niet bang, want ik ben echt bij jou. Daarom is de vriendschap tussen mij en Carice zo intens. We kunnen elkaar loslaten en als je iemand vrijlaat, komt die heel snel naar je toe."

KUN JE JE VRIEND OOK LOSLATEN? GEEN LAST VAN JALOEZIE?

"Nou, dat zou wat te veel gezegd zijn. Ik ben helaas nog steeds niet tot monnik bevorderd. Die nachten dat je hem niet kunt bereiken en je zeker weet dat er iets mis is... Verschrikkelijk. Je weet dat het onzin is, maar toch maak je jezelf gek. Ik weet echt niet hoe ik met die buien moet omgaan. Ik probeer wel op zo'n moment mijn denkpatroon te doorbreken door mezelf af te vragen: stel dat het zo is, wat dan? En dat helpt soms wel, soms niet. Gelukkig ben ik inmiddels wel in gaan zien dat jaloezie de meest zinloze emotie is die er bestaat. Het vreet je op. Het enige wat je ertegen kunt doen is elkaar de waarheid beloven en elkaar vertrouwen geven. Dat lukt me aardig; het is al tijden geleden dat ik mijn laatste angstbui heb gehad."

"Nadine" gaat 27 september in première. Naast Hólna Reijn spelen Monic Hendrickx en Sanneke Bos hoofdrollen. "De prins en het meisje" zal eind dit jaar worden uitgezonden bij de Publieke Omroep.

‘IK WIL WEL KINDEREN,
MAAR MIJN HORMONEN DOEN
NOG HELEMAAL NIETS’

‘FEDJA EN IK WAREN
VERGROEID ALS TWEE
BOOMPJES. PROBEER
DAN MAAR EENS LOS
VAN ELKAAR TE KOMEN’

*Trench coat (€2100) van
Orson & Bodil*

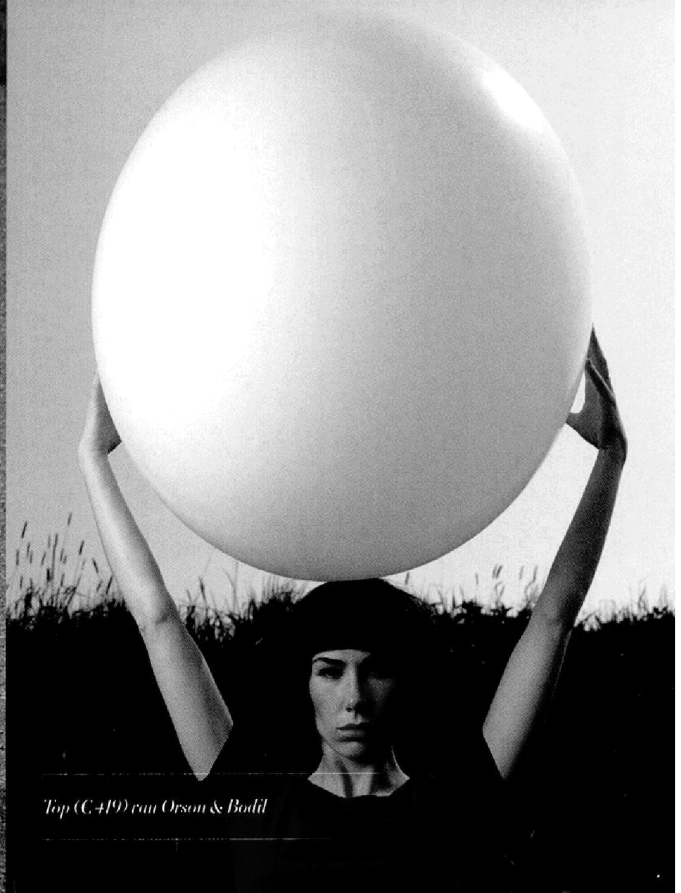
Jurkje (€ 1050) van Orson & Bodil

Cocktailjurkje (€ 459,5) van Orson & Bodil

Jurkje (€ 3900) van Orson & Bodil. Schoenen (€ 405) van Tod's. Oorbellen (€ 290) van Koninklijke Tichelaar Makkum by Alexander van Stobbe

Top (€ 419) van Orson & Bodil

*Jurk (€ 2900) van Orson & Bodil.
Schoenen (€ 405) van Tod's.
Oorbellen (€ 290) van Koninklijke
Tichelaar Makkum by Alexander van
Slobbe*